

HOMILIA

Diumenge 9 febrer 2020

Eucaristia recés Posades a les Avellanes

* lectures a la pàgina següent

... I què significa ser “llum del món”?

Amics, passo a net les notes de l'homilia d'avui, entre el cansament i l'agraïment immens pel recés que hem viscut...

L'Evangelí ens diu “vosaltres sou la sal de la terra”, vosaltres sou “la llum del món”. Paraules de Jesús que són una declaració, un imperatiu, una promesa: vosaltres sou la llum, sigueu la llum, sereu la llum... sigueu el que ja sou.



I podríem dir que hem après al llarg d'aquest recés què és ser la llum del món, i també què no és. Hem après que ser llum del món no és ser persones perfectes, moralment acceptables, més bons, més guapos que els altres. La pel·lícula d'ahir era molt dura i hi ha hagut molt debat i polèmica. No vull defensar la pel·lícula, perquè no és l'important, l'important és l'Evangelí. Però vull dir que els dos protagonistes de la pel·lícula són llum i sal l'un per a l'altre, se salven l'un a l'altre. I no són bons, i on són perfectes, i els seus actes no són defensats a la pel·lícula. S'equivoquen, “la caguen”, i molt, i paguen pel que han fet. Però són llum l'un per a l'altre.

I aquesta és la nostra esperança! Si ser llum consisteix en fer-se primer perfecte, o bo, o coherent, i partir d'aquí ajudar als altres, no podem començar mai. Si encara no hem entès que els coixos, paralítics, sords i cecs que poblen per tot arreu l'Evangelí encara no hem entès res. Jesús ha vingut a salvar no els justos (és a dir, no els qui es creuen justos) sinó els malalts, els pecadors, és a dir, aquells que se saben profundament pecadors.

I aquests som nosaltres. I quan ho entenem no ens enfonsem en el desànim, sinó tot el contrari, comencem a llegir l'Evangelí, comencem a creure, comencem a pregar, en la única postura que es pot pregar: de genolls, obrint les mans, i suplicant de ser salvats, de ser guarits, de poder veure... Ho entenem això? La tenda on arriba el protagonista i on Hanna l'acull i prega per ell és un espai de salvació, encara que cap dels dos sigui perfecte. Podrem treballar nosaltres per a crear al nostre voltant espais on la gent pugui arribar, respirar, no sentir-se jutjada, ser acollida, i algú pregui per ells i els ofereixi un got de té. Aquesta Posada també volia ser una mica això...

Si no, l'Evangelí és per als sants, però no per a nosaltres. Es jugaria en una altra lliga, i no la nostra. Però si hi ha salvació per al protagonista de la pel·lícula d'ahir, absolutament enfonsat en l'alcoholisme, en totes les dinàmiques autodestructives que veiem, sense esperança, sense sortida, sense salvació possible aparen... si hi ha redempció per a ell, i n'hi ha, així ho creiem i així es diu la pel·lícula, hi ha salvació per a nosaltres, els coixos i cecs i paralítics. Perdoneu que parli així, però és tan profundament veritable i alliberador saber que som una merdeta, però una merdeta estimada.

Amb millors paraules ho diu Sant Pau: la llum és el Crist, i nosaltres la reflectim en el nostre mirall trencat, així és. Trencat però reflecteix. I també diu: portem aquest tresor en gerres de terrissa: que són fràgils, que es trenquen...

Potser nosaltres no serem “experts en Déu”, la Realitat Última, misteri absolut, com ens recordava el Toni, però tant de bo siguem “experts en Jesús”: enamorats apassionadament per ell. Desitjant que la seva vida ens commogui una i altra vegada, com dèiem aquests dies.

Desitjant que ens contagiï ell alguna cosa del seu cor compassiu. Quin regal ha estat el Toni Català aquests dies per a nosaltres: aquesta combinació tan bonica d'un profund estudi, seriós, teològic, amb rigor intel·lectual, amb recerca... però tot passat pel tamís de la vida, de la vida dels últims. Com m'ha encantat quan ens explicaves que la "teologia moderna" que havies rebut a les aules passava de llarg de la noció de miracle, perquè on sabia què fer amb ella.... I efectivament, no sabem què fer amb aquella definició antiga del miracle = el fet on Déu demostra la seva potència saltant-se les lleis de la naturalesa. Però en canvi els nois i noies marginals t'han fet descobrir moltíssims miracles. Miracles entesos com el meravellar-se: la meravella de la vida, els miracles quotidians que fa l'amor, el perdó, la cura, l'amabilitat, la fidelitat d'un equip posat a ocupar-se de les persones...

Gràcies Toni, i que les Posades, les petites i les grans, segueixen essent llocs on descansem, ens alimentem, renovem junts el sentit, l'amor per Jesús, la passió per seguir-lo i estimar millor les persones, especialment les que més pateixen.

LECTURES

1) Isaïes 58,7-10

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens». Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyaales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia».

2) 1a Corintis 2,1-5

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

Evangelí Mateu 5,13-16

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.

Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel».